

Kalėdos-tai stebuklų metas,
Kai žvaigždės pildo troškimus,
Kai norai būna mums pavaldūs,
Ir džiaugsmas užgožia vargus.

Kūčių vakarą-ramybės sielai,
Kalėdų rytą-džiaugsmo širdžiai,
O visą gyvenimą-Dievo palaimos,vilties ir meilės.

Ištirpo žvakių liepsnose,
Širdžių ledai ir šaltas laiko gruodas.
Ir vėl nušvito mūsų širdyse
Vilties ugnis lyg pranašas paguodos.
Ramybės kūčių vakarą.

Per baltą krištolinį taką
Su sauja meilės ir vilties
Lai priklaupia prie židinio Kalėdos
Ir teištildo troškimus širdies.

Kad biznis klestėtų,
Pinigai byrėtų,
Konkurentai tylėtų,
Įstatymai padėtų,
Sveikata nesubyrėtų,
Visur ir visada laimė tave ir tavo šeimą lydėtų

Kai puošnios snaigės krinta tyliai
Ir medžių šerkšnas spindi mėnesioj sidabru
Laimingi būkit per Šv. Kalėdas
Laimingi būkit ištisus metus .

Kokia tyli Šv. Kalėdų šventė
Užsnūdus žemė sniego pataluos
Virš žemės skaisčios žvaigždės pasilenkę
Užmigusiam lopšinę uždainuos

Atsistojęs prie Šv. Kalėdų medžio
Sniego angelas pravirkdė savo fleitą.
Vakare prie laužo naujamečio
Jis dainavo apie laimės žvaigždę.
Apie tą, kurią širdy nešiojam,
Tik jos ieškome kažkur toli.
Skrido angelo daina, puošta svajonėm,
Kiekvienam linkėdama rast laimę šiam kely.

...Žiemos šarmoj sustokim
pagalvoti
kas nuveikta, ko siekta,
kaip gyventa.
O kaip surasti tą
gražiausią žodį

artėjančiai žmogaus ir
žemės šventei...
/A.Martinaitis/

Kai suskambės kalėdiniai varpai
Ir pasakose pasipuoš eglutės,
Lai užsimirš kasdieniniai vargai
Ir kils dar noras žemėje pabūti.
Tegul ištirps žvakučių liepsnose
Širdžių ledai ir šaltas ledo gruodas,
Ir lai sušvis vėl mūsų veiduose
Vilties ugnis lyg pranašas paguodos.

Kalėdos – stebuklų metas. Tekrinta baltos snaigės, atnešdamos Jums gražią viltį ir tikėjimą.
Tekrykštauja sniego jūroje linksmi ir laimingi vaikai, priversdami mus pagalvoti, kad vis dėlto gyventi norisi. Tesiaučia pūga, pasėdama kiekvieno namuose santarvę ir gerumą. Tedovanoja Jums Kalėdų Senelis džiaugsmą glėbiais, sveikatą maišais, o liūdesiui lai nepalieka vietos.

Ar atmenat spalvų spindėjimą Kalėdinėj eglutėj?
Ir kaspinų vaivorykštės ant dovanų dėžučių?
Kalėdų pasakas su gyvulėliais,
Prabilusiais žmogaus balsu...
Uždekit eglutės užgesusią žvakę
Ir vilti, ir džiaugsmą i malda sudėtą.
Kad vėl nuostabioji vaikystės plaštakė
Kalėdų varpais ir giesmėm suplazdėtų.

Šviesioji šventine ugnele,
Apšviesk vaikams vaikystės kelią,
Apšviesk mažylių žaidimus,
Apšviesk ir jų tėvų namus.
Skaisčia Kalėdų ugnele
Apšviesk visus, kurie šalia.
Kalėdų žvakės spindesį,
Apšviesk visus, kurie toli.
Apšviesk visus, kurie kely,
Tik tu sušildyt mus gali...

Žvaigždžių sidabras padangėj žvilga.
Baltom lelijom langai pražydo.
Linkim, kad takas nebūtų ilgas
Nuo prakartėlės į jūsų širdis....

Tegul Kalėdų naktį tylią
Atsėlina vaikystės pasaka šventa.
O dovanų krepšelyje tebūna
Ramybė, santarvė ir sveikata.

Pažvelkit pro langą į pasaulį baltą,
Uždekit žvakelę širdžiai ir akims,
Atminkit vaikelį – mažą nekaltą
Kuris šį rytą mums visiems užgims!

Būkit laimingi ne tik šią Kalėdų naktį, bet visada telanko Jus tik laimė, jei nedidelė, tai nors maža, kaip žiburėlis pūgos naktį, ir tikra tikra.

Per Kalėdas visa gausi šeima
į vieną gražų būrį susibėga.
Ir nesvarbu, kad šalta, kad žiema,
Kad tyliai žemė po žvaigždynais miega...
Laimės, meilės, šilumos.
Su šventėm!

Te baltą Kalėdų vakarą Jūsų širdyse suvirpa meilė, sieloje įsiplieskia džiaugsmas, o protą sujaukia Kalėdinis stebuklas...

Lai krinta laimė snaižėm iš dangaus
Tą mielą Kūčių naktį šventą.
Te nesibaigia džiaugsmas
Jums gyvenimo brangaus
Ir nepalūžkit, jeigu
Nuoskaudas patirt bus lemta.

Svajonių ir vilnių naktis
Naktis lyg pasaka žvaigždėta,
Kalėdos nejučia ateitis
Tarsi stebuklas pažadėtas.
Per baltas pasakas
Snaus prie kelio berželio šakelės pasvirę.
Į bažnyčių tvins žmonės - pritvins kaip vandens.
Sniegas bus toks baltas, palaidas ir tyras
Pernakt ... ir išvargintą žemę padengs.
Žemė, sąnarius tavo nevalioj ištašė ...
Tu dabar taip tyra, taip graži ir skaisti,
Lygiai vyšnioms pražydus, kaip tąsyk,
Kai keliai ir keleliai žiedais apsnigti.
Į gelmę ir kraujas, ir ašaros sunkias
Kad vaisiai galėtų išdygt ir užaugt.
Mūsų didelės naštos iškart nebesunkios -
Mes galėsime kelt ir panešti dar daug.
Užgimimas atžengia į žemę ir taikos
Žmogaus iškamuoto pažaist likimu -
Žada meilę, ramybę, ir duoną, ir taiką.
Regis didelę laimę parneš į namus.
Per pasakas baltas bažnyčion atbrisis,
Prakartėlėj, Dievulis ant šieno šypsos.
O snaižės! Jūs krisite tyros ir krisit.
Idant būtų skaistybės daugiau ir šviesos.

Kalėdų stebuklas
... Sutemų gniūžtes į langus mėto
Kas jisai, tas keistas juokdarys?
Aš prašau, kad Dievas jam padėtų,-
Jis tikriausiai taip ir padarys,-
Kad lėtai per visą naktį snigtų,

O ryte pragystų vyturys.
Aš prašau, kad Meilė nepaliktų,-
Ji tikriausiai taip ir padarys,-
O Kalėdų žvaigždės neužgestų,
Ir languos spindėtų žiburys.
Aš prašau, kad mus Viltis surastų -
Ji tikriausiai taip ir padarys.

Lai gerovės, ir laimės Šv. Kalėdos Jums teikia
Te pildosi viskas, ko tik širdžiai reikia,
Daugiausia - sveikatos, giedriausių dienų,
Šeimyninės laimės ir metų ilgų.

Ne sniego pūkas leidžiasi žemėn,
Ne balti obelių žiedai -
Tai angelai Kalėdų naktį,
Pragydo žemėj nelauktai!

Vaikeliui gimusiam aukojam
Kilniausius jausmus mūsų širdžių,
Tautos kančias po kojom klojam -
Išgirski balsą prispaustų.

Sušilkim prie žmogiškumo - Šv. Kalėdų laužo
Ir tie, kurie liūdni, ir tie, kurie linksmi.
Ir šilumos, lyg duonos atsikandę,
Pabūkim linksmesni, pabūkim geresni.

Tepražysta Šv. Kalėdų rytą
Stebuklingos snaigės ant langų,
Ir pušies šakelė saulėj sidabru nušvitus
Lai pavirsta niekad negirdėtu stebuklu ...

Iš vaikystės ateina Kalėdos.
Paplotėlis, šienelis, Mama.
Verpia tylą naktis atsisėdus,
Kursto krosny ugnelę žiema.
Tu, ateik mano angele baltas,
Iš sapnų, iš dangaus, iš žvaigždžių.
Kasdienybės pilkos nesugeltas,
Atsistok po vaikystės medžiu.
Aš sudėsiu žvaigždes tau po kojų.
Tik ateik iš Kalėdų nakties.
Iš vaikystės per dangų, per gojų
Įsisupęs į skliautą vilties.

Tylią naktį,
naktį šventą
baltos snaigės
tyliai krenta...

Tyliai krisdamos

į žemę
baltos snaigės,
rodos, šlama.

Rodos, kužda
mūs širdims:
Dievo kūdikis
užgims.

M.Linkevičius